Lietas Nr. C 28 2842 12

Lietvedības Nr.CA-2496/21, 2013.gads

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

2013.gada 25.novembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese L.Grauda,

tiesneši S.Vamža un L.Pliča,

ar sekretāru A.Prīvertu,

piedaloties zvērinātai advokātei S.Slišānei,

atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Rīgas namu pārvaldnieks" par zaudējumu un morālā kaitējuma piedziņu, pienākuma uzlikšana izpildīt apsaimniekotāja pienākumus, sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Rīgas namu pārvaldnieks" apelācijas sūdzību, un /pers. A/ pretapelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 27.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ pieder dzīvokļa īpašums Nr.19 un 4341/359557 kopīpašuma domājamās daļas no daudzdzīvokļu mājas un zemes gabala /adrese/

[2] Nekustamā īpašuma /adrese/ apsaimniekošanu, saskaņā ar 2008.gada 03.janvārī noslēgto apsaimniekošanas līgumu Nr.383, kas noslēgts ar sabiedrību ar ierobežotu atbildību (turpmāk tekstā SIA) ,,Juglas nami", veic SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", jo ir SIA ,,Juglas nami" tiesību un saistību pārņēmēja.

[3] 2011.gada 23.decembrī /pers. A/ cēla tiesā prasību pret SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" par zaudējumu un morālā kaitējuma piedziņu, pienākuma uzlikšana izpildīt apsaimniekotāja pienākumus.

[4] Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 27.februāra spriedumu /pers. A/ prasība apmierināta daļēji.

SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" uzlikts par pienākumu viena mēneša laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā veikt dzīvojamās mājas /adrese/ jumta, bēniņu un ārsienas paneļu savienojumu remontu, lai novērstu ūdens iekļūšanu dzīvoklī Nr.19.

No SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" par labu /pers. A/ piedzīta atlīdzība par morālo kaitējumu Ls 100 un tiesāšanās izdevumi Ls 1 043,63, kopā Ls 1 143,63. Prasība daļā par zaudējumu piedziņu Ls 33,85 apmērā noraidīta.

[5] Tiesas spriedums satur sekojošus motīvus un argumentus.

Lietā netiek apstrīdēts, ka prasītājai piederošā dzīvokļa īpašuma apsaimniekošanu veic atbildētāja, kuras pienākumu un tiesību apjoms noteikts rakstveida līgumā.

Kā izriet no noslēgtā apsaimniekošanas līguma, tad saskaņā ar līguma 5.1.punktu apsaimniekotājs apņemas nodrošināt dzīvojamās mājas, ar to funkcionāli saistīto ēku un būvju un mājai piesaistītā zemes gabala uzturēšanu un apsaimniekošanu no attiecīgās dzīvojamās mājas iedzīvotājiem iekasēto maksājumu apmērā, kas paredzēti mājas apsaimniekošanai un uzturēšanai. Apsaimniekotājs apņemas veikt dzīvojamās mājas būvelementu apsekošanu un iekārtu profilaktisko apkopi, kā arī kārtējos un ārkārtas remontdarbus mājas tehniskās ekspluatācijas noteikumos paredzētajā kārtībā un saskaņā ar apstiprināto remontdarbu tāmi.

Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Kā izriet no prasības pieteikuma un prasītājas paskaidrojumiem, tad jau ilgstoši prasītājas dzīvoklī uz griestiem parādās mitruma traipi, dzīvoklī ietek jumta ūdeņi, par ko prasītāja regulāri informē atbildētāju, lūdzot veikt jumta remontu, lai novērstu turpmākus bojājumus. Minēto apstiprina lietas materiāliem pievienotie iesniegumi. (2.sējums, lietas lapa 83, 88, 94, 103, 106, 186, 3.sējums, lietas lapa 5, 180).

Prasītāja lūdz tiesu uzlikt atbildētājai par pienākumu veikt ēkas jumta, bēniņu un ārsienu paneļu un to savienojumu remontu, lai novērstu ūdens iekļūšanu dzīvoklī Nr.19. Tātad prasījums vērsts tieši uz prasītājas izskarto interešu aizsardzību – jumta saremontēšanu virs viņas dzīvokļa, lai novērstu ūdens iekļūšanu konkrēti viņas dzīvoklī.

Atbildētāja pārstāve paskaidroja, ka remontdarbi tiek veikti un jumta tecēšana bijusi vairākkārt novērsta. Kā pierādījumu iesniegusi vēstules, kurās uzskaitīti

veiktie remontdarbi, gan arī veikto darbu uzskaites tabulas.

Atbildētāja saviem rakstveida paskaidrojumiem pievienojusi dokumentus, kas apstiprina, ka 2006.gada augustā ir veikta mājas gala sienas siltināšana (2.sējums, lietas lapa 136), 2008.gada jūlijā veikta lejas lieveņu atjaunošana (2.sējums, lietas lapa 141), 2009.gada februārī veikta ūdens mērītāju mezglu renovācija (2.sējums, lietas lapa 147), 2009.gada novembrī veikta gala sienu siltināšana (2.sējums, lietas lapa 155), bet 2010.gada augustā veikta kāpņu telpu plastikāta logu izgatavošana un uzstādīšana (2.sējums, lietas lapa 166).

Bez tam atbildētāja pievienojusi dokumentus, par /adrese/mājā veiktajiem remontdarbiem laika periodā no 2011.gada janvāra līdz decembrim. No šiem dokumentiem redzams, ka 2011.gada 06.janvārī, 11.janvārī ir veikta sniega un ledus tīrīšana no jumtiem, 2011.gada 13.janvārī veikts notekcaurules remonts un pārlikšana, nojumes tīrīšana no sniega, 2011.gada 03.februārī – sīks profilaktiskais remonts, sniega un ledus tīrīšana, 2011.gada 30.martā – nepieciešamie ēkas uzturēšanas un remonta darbi, 2011.gada 08.aprīlī – lūkas un jumta remonts, 2011.gada 28.jūlijā – šīfera jumta sīks remonts (pārlikšana), 2011.gada 03.augustā, 05.augustā – notikusi jumta un tekņu apsekošana, defekta noskaidrošana, 2011.gada 31.augustā – šīfera jumta sīks remonts (pārlikšana), 2011.gada 09.septembrī – šuvju hermetizācija dzīvokļiem Nr.14., 18, 2011.gada 30.septembrī – šuvju hermetizācija dzīvokļiem Nr.54., 58, 2011.gada 12.oktobrī – jumta apsekošana, defekta noskaidrošana, sīks remonts, 2011.gada 14.oktobrī – jumta lūkas remonts, 2011.gada 20.oktobrī – jumta lūkas remonts, 2011.gada 03.novembrī – reņu tīrīšana, 2011.gada 21.novembrī – šīfera jumta sīks remonts (pārlikšana), 2011.gada 28.novembrī – jumta apsekošana defekta noskaidrošana, 2011.gada 09.decembrī – jumta un lūkas labošana, 2011.gada 13.decembrī – renes nostiprināšana un salabošana. (3.sējums, lietas lapa 71-98).

No remontdarbu saraksta par periodu no 2012.gada janvāra līdz decembrim, redzams, ka 2012.gada 24.februārī veikts noteku remonts, 2012.gada 12.martā – jumta un tekņu apsekošana, defekta noskaidrošana, 2012.gada 13.martā – šīfera jumta sīks remonts (pārlikšana), 2012.gada 23.augustā – renes tīrīšana, 2012.gada 30.augustā – šuvju hermetizācija dzīvokļiem Nr.13, 17, 2012.gada 17.oktobrī – šīfera maiņa, 2012.gada 07.decembrī – dzīvokļa Nr.80 un jumta apsekošana (3.sējums, lietas lapa 99-107).

No šiem dokumentiem redzams, ka pēc 19.dzīvokļa lūguma ir veikti tikai daži no šiem remontdarbiem - 2011.gada 06.janvārī, 11.janvārī sniega un ledus tīrīšana no jumtiem, 2011.gada 03.februārī – sīks profilaktiskais remonts, sniega un ledus tīrīšana un 2011.gada 21.novembrī – šīfera jumta sīks remonts (pārlikšana), kam izlietoti līdzekļi Ls 2 apmērā.

Pievienoti arī dokumenti par veiktajiem darbiem 2009.un 2010.gadā, tomēr, tā kā prasība tiesā celta 2011.gada 23.decembrī, tiesa atzina, ka šie veiktie darbi neattiecas uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem.

Atbildētāja vairākkārt ir atbildējusi rakstveidā uz prasītājas sūtītajiem iesniegumiem. Tajā skaitā – 2011.gada 22.septembra atbildē norādīts par nepieciešamajiem izdevumiem jumta seguma nomaiņai (2.sējums, lietas lapa 132-133), 2011.gada 27.decembrī atbildē norādīts par kārtību, kādā apsaimniekotājs organizē remontdarbus (2.sējums, lietas lapa 185), 2011.gada 15.novembra atbildē norādīts uz 2009.un 2010.gadā veiktajiem jumta remontdarbiem, par jumta ekspluatācijas termiņa beigām un sagatavoto tāmi jumta seguma nomaiņai (3.sējums, lietas lapa 8-9), 2011.gada 08.novembra atbildē norādīts par apsaimniekošanas izmaksu plānošanu un tiesībām vērsties ar jautājumiem Sabiedrības Klientu apkalpošanas nodaļā (3.sējums, lietas lapa 30-31).

Sakarā ar dzīvoklī Nr.19 ieplūstošo ūdeni no jumta un ēkas jumta stāvokli, ir sastādīti vairāki akti.

2011.gada 20.novembrī četri /adrese/mājas iedzīvotāji parakstījuši aktu, kurā norādīts, ka dzīvoklī Nr.19 redzams mitruma plankums, uzspiežot uz plankuma uzpūtušos daļu, balsinājumā paliek iespiedums, šīfera jumta segumā, kas atrodas tieši virs dzīvokļa Nr.19, redzams caurums, ap kuru ir izveidojies mitruma plankums. (2.sējums, lietas lapa 87). Pēc šī akta un sūdzības (2.sējums, lietas lapa 88), 2011.gada 21.novembrī ir veikts šīfera jumta sīks remonts.

2011.gada 27.novembrī seši /adrese/mājas iedzīvotāji sastādījuši aktu par dzīvojamās mājas stāvokli. Norādīts, ka jumta segumā skaidri redzamas spraugas un šķirbas, šīfera iekšējā puse kļuvusi mitra no lietus ūdens, baļķi daudzās vietās ir mitri, lūkas, kas ved uz jumtu, nav nostiprinātas (2.sējums, lietas lapa 92-93).

2011.gada 23.decembrī SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" sastādījis apsekošanas aktu par dzīvojamās mājas /adrese/ jumta seguma un bēniņu vizuālu apsekošanu. Konstatēts, ka jumta segums ir daļēji apmierinošā tehniskā stāvoklī, jumta segums ir daļēji zaudējis tam izvirzāmās prasības – izveidojušās mikroplaisas, materiāls kļuvis trausls, konstatēti seguma nelieli bojājumi ap lokšņu stiprinājuma vietām un jumta seguma skārda detaļu bojājumi korozijas ietekmē. Ņemot vērā jumta seguma ilgstošu ekspluatāciju, vēlams veikt jumta seguma nomaiņu. (2.sējums, lietas lapa 182).

2011.gada 27.decembrī pieci /adrese/mājas iedzīvotāji sastādījuši aktu, no kura izriet, ka jumtā virs 19.dzīvokļa nebija lūka, jumts ir bojāts, šīfera segumā ir caurumi, šķirbas un plaisas, rezultātā notiek pastāvīga ūdens noplūde uz bēniņiem un tālāk uz dzīvokļiem 5.stāvā. (2.sējums, lietas lapa 183). Pēc minētā SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" sniedzis atbildi, ka ir veikti attiecīgie darbi, lai novietotu lūkas vietā. (2.sējums, lietas lapa 184).

To, ka 2011.gada 05.janvārī un 2011.gada 12.decembrī ir notikusi dzīvokļa Nr.19 apliešana, norādījis arī SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" savā 2011.gada 27.decembra atbildē, norādot, ka vienojoties par pieņemamiem darbu veikšanas laikiem, var veikt dzīvoklī Nr.19 konstatēto appludināto vietu kosmētisko remontu saskaņā ar 2011.gada 05.janvārī un 2011.gada 12.decembrī sastādītajiem appludināšanas aktiem. (2.sējums, lietas lapa 185). 2011.gada 05.janvāra akts un 2011.gada 12.decembra akts ir pievienoti lietas materiāliem (2.sējums, lietas lapa 192-193, 108-109).

Prasītāja ir vērsusies pie sertificēta būvniecības speciālista /Pers. L/, kurš ir kompetents ēku tehniskajā apsekošanā. 2011.gada 16.decembrī ir sagatavots dzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/, būvtehniskās apsekošanas atzinums. Šajā atzinumā speciālists izdarījis secinājumus: dzīvokļa apsekošanas rezultātā tika konstatētas vairākas vietas ar mitruma iedarbības pēdām un pelējumiem. Pelējuma rašanās iemesls ir regulāra dzīvokļa pārseguma applūde, mitruma iedarbība no pārseguma ar mitru siltumizolāciju un nepietiekoša dzīvokļa vēdināšana; jumta segums no azbesta šīfera loksnēm vietām ir neapmierinošā stāvoklī un nepilda savas funkcijas. Tās nepieciešams kvalitatīvi izremontēt vai nomainīt; savienojuma mezgli starp jumta segumu un lūkām vairākās vietās ir izpildīti nekvalitatīvi vai bojāti. Tos nepieciešams izlabot un atjaunot. (3.sējums, lietas lapa 3-16).

Bez tam prasītāja iesniegusi tiesā arī 2012.gada 13.decembrī zvērinātas tiesu izpildītājas Ligitas Pētersones sastādītu aktu Nr.516 par /adrese/ dzīvojamo telpu stāvokli un redzamajām lietus ūdeņu noplūdes pēdām uz dzīvokļa sienām, grieztiem. Zvērināta tiesu izpildītāja fiksējusi faktus, ka virtuves grieztos pie loga, griestu stūros un virtuves aukstuma skapja griestu stūros redzami tumši pelējuma plankumi, ar roku aptaustot jūtams mitrums; istabā, kurā redzams, ka veikts remonts, istabas vienā stūrī virs sekcijas blakus logam redzams tumšs plankums; istabā ar izeju uz balkona, griestos un uz istabas sienām, sienu stūros redzams ūdens noplūdes pēdas, pelējums; dzīvokļa koridorā redzams nolobījies griestu apmetums; ēkas bēniņos virs dzīvokļa Nr.19 redzams, ka nav pabeigta ventilācijas caurules montāža, jumta daļā virs dzīvokļa Nr.19 redzami caurumi. Zvērināta tiesu izpildītāja aktā minētos faktus fiksējusi arī fotogrāfijās. (3.sējums, lietas lapa 40-61).

Apstrīdot šos prasītājas iesniegtos pierādījumus, atbildētāja tiesas sēdē uzaicināja liecināt /pers. B/, kas ir SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" Juglas iecirkņa galvenais būvinženieris. Liecinieks tiesas sēdē liecināja, ka mājas jumta segums ir nokalpojis savu laiku un to ir nepieciešams nomainīt. Jumtam ir regulāri veikti dažādi remontdarbi, tomēr jumta remontēšana nav lietderīga. Mājai tiek plānots nomainīt jumtu, bet nepieciešama iedzīvotāju atļauja. Silciema ielā 13 pēdējie jumta remonta darbi ir veikti 2011.gada augustā. uzskata, ka zvērināta tiesu izpildītāja aktam pievienotajās fotogrāfijās redzamie caurumi jumtā nerada ūdeņu caurteci, jo fotografēti no slīpa skatu punkta.

Iepazīstoties ar zvērināta tiesu izpildītāja izgatavotajām fotogrāfijām (3.sējums, lietas lapa 58-61), kas izgatavotas 2012.gada 13.decembrī, tiesa konstatē, ka tajās nepārprotami ir redzams, ka jumtā joprojām ir caurumi. Tiesa atzīst par vispārzināmu faktu to, ka, lai jumts varētu pildīt savu funkcionālo nozīmi, tas nedrīkst būt caurs. Liecinieka norādītais, ka caurumi redzami, jo fotografēti no slīpa skatu punkta, nav atzīstams par attaisnojošu apstākli, kādēļ jums netiek

remontēts, jo lietus pie attiecīga vēja stipruma, kā arī sniega kušanas rezultātā radušies ūdeņi var iekļūt pa caurumiem jumtā neatkarīgi no to izvietojuma.

Atbildētāja paskaidro, ka, lai nomainītu dzīvojamai mājai jumtu, ir nepieciešams dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmums. Savukārt tiesa norāda, ka prasība nav celta par jumta nomaiņu, bet gan tikai par tā saremontēšanu, lai novērstu ūdens iekļūšanu 19.dzīvoklī. Atbildētāja nav norādījusi uz tādiem nenovēršamiem šķēršļiem, kādēļ uz laiku, kamēr netiek atrisināts jautājums par jumta seguma pilnīgu nomaiņu, nevarētu tikt saremontēts esošais jumts, lai novērstu ūdens tecēšanu dzīvoklī.

Apstāklis, ka atbildētāja 2011.gadā ir veikusi jumta remontdarbus neatbrīvo atbildētāju no pienākuma šos remontdarbus turpināt, tādēļ aizbildināšanās ar to, ka kopsapulce nepieņem lēmumu par jumta remontu, nav pamatota. Atbildētāja darbības līdz šim liecina par to, ka veiktie jumta remontdarbi nav bijuši kvalitatīvi un joprojām nav novērsta ūdens iekļūšana bēniņos, savukārt dzīvokļu griezti kļūst mitri, kā tas ir redzams no 2012.gada 13.decembrī zvērinātas tiesu izpildītājas sastādītā akta.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likums nosaka, ka pārvaldnieks ir persona, kas uz pārvaldīšanas līguma pamata veic dzīvojamās mājas īpašnieka uzdotās pārvaldīšanas darbības. šī likuma 6.pants nosaka, ka dzīvojamās mājas pārvaldīšana ietver sevī dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanu, tehnisko apkopi un kārtējo remontu.

Ministru kabineta noteikumi Nr.907 „Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām" 6.punkts nosaka, ka dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju tehnisko apkopi, vizuālo pārbaudi, tehnisko apsekošanu un bojājumu novēršanu nodrošina dzīvojamās mājas pārvaldītājs. Savukārt šo noteikumu 17.punkts nosaka, ka ārpuskārtas remontu veic, ja ir konstatēta jumta seguma caurtece, kā arī ja, ir pelējuma sēne un pelējumu veicinošie apstākļi.

Līdz ar to tiesa uzskatīja, ka ir tiesisks pamats uzlikt atbildētājai par pienākumu veikt ēkas /adrese/ jumta, bēniņu un ārsienas paneļu savienojumu remontu, lai novērstu ūdens iekļūšanu dzīvoklī Nr.19.

Saskaņā ar Civillikuma 1069.pantu, visi kopīpašnieki, samērīgi ar katra daļu, saņem visus labumus, kādus kopējā lieta dod, un tādā pašā samērā arī nes zaudējumus, kādi tai ceļas. Savukārt Civillikuma 1084.panta pirmā daļa nosaka, ka katram būves īpašniekam, lai aizsargātu sabiedrisko drošību, jātur sava būve tādā stāvoklī, ka no tās nevar rasties kaitējums ne kaimiņiem, ne garāmgājējiem, ne arī tās lietotājiem, jo prasītāja ir izpildījusi savas saistības un regulāri maksā apsaimniekošanas izdevumus, savukārt atbildētāja savas saistības saskaņā ar noslēgto līgumu pilda nepienācīgi, radot kaitējumu prasītājas īpašumam.

Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja zaudējumu Ls 33,85 apmērā, kas sastāv no zaudējumiem Ls 13,85 par kapsulu iegādi mitruma uzsūkšanai skapjos (2 gab., katrs Ls 3,19, 3 gab., katrs Ls 2,49 kopā Ls 13,85) un Ls 20,00 par pelējuma dēļ bojāto mantu (dvieļi, virtuves piederumi u.c.).

Civillikuma 1770.pants nosaka, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Savukārt Civillikuma 1775.pants nosaka, ka katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Tomēr tiesa konstatēja, ka prasītāja nav pierādījusi konkrēto zaudējumu Ls 33,85 apmērā esamību. Prasītāja pievienojusi čekus par summu Ls 13,85, kuros norādīts, ka ir iegādāti vairāki SH absorbētāji (1.sējums, lietas lapa 31). Tomēr lietas materiāliem nav pievienots neviens dokuments, kas apstiprinātu šo iegādāto SH absorbētāju attiecināmību uz radīto kaitējumu un kādam nolūkam prece ar nosaukumu SH absorbētājs vispār ir iegādāta. Bez tam attiecībā par zaudējumu apmēru Ls 20,00 par pelējuma dēļ bojātām mantām – lietā nav iesniegti pierādījumi par zaudējumu esamību konkrētajā apmērā.

Tādejādi tiesa atzina, ka prasītāja nav pierādījusi savu prasību daļā par zaudējumu piedziņu Ls 33,85 apmērā un šajā daļā prasība ir noraidāma.

Bez tam prasītāja uzskata, ka ar atbildētājas rīcību prasītājai ir nodarīts morālais kaitējums.

Civillikuma 1635.pants nosaka, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja šā panta otrajā daļā minētā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

No minētā Civillikuma panta izriet, ka ar morālo kaitējumu ir jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Bez tam minētā Civillikuma panta trešā daļa nosaka, ka morālais kaitējums cietušajam ir jāpierāda, ja vien neatļauta darbība nav izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo.

Dotajā gadījumā, prasītāja, viņai nodarīto morālo kaitējumu ir motivējusi ar to, ka vairākus gadus atbildētājas vainas dēļ prasītājas ģimene ir bijusi spiesta dzīvot veselībai kaitīgos apstākļos paaugstinātā mitruma un pelējuma dēļ. Kaitīgie apstākļi ietekmējuši prasītājas un viņas mātes veselību, dzīvokļa vizuālais izskats ir neestētisks, katrs uzlabojums no jauna mitruma ietekmē tiek sabojāts. Bez tam visu šo laiku viņa bijusi spiesta kavēt darbu, risināt problēmas ar apsaimniekotāju, savukārt dēļ apsaimniekotāja bezdarbības viņai nācies sūdzēties arī dažādās pašvaldības iestādēs. Viņai nodarīto morālo kaitējumu novērtē Ls 2 000 apmērā, jo vairākus gadus atbildētāja ar savu nolaidību ir sagādājusi viņai ciešanas.

Prasītāja tiesai iesniegusi dokumentu no Veselības inspekcijas, kurā norādīts, ka 2011.gada 30.septembrī veikts objekta higiēniskais novērtējums. Konstatēts, ka dzīvokļa telpās ir neapmierinošs sanitāri higiēniskais stāvoklis, situācija rada risku dzīvokļa iedzīvotāju veselībai sakarā ar paaugstinātu kaulu-muskuļu un elpošanas orgānu slimības risku. (2.sējums, lietas lapa 58). Lietas materiāliem pievienots izraksta no pacienta – 1922.gadā dzimušās /pers. C/ (dzīvojošas /adrese/) – kartes, kurā norādīta diagnoze – hronisks bronhīts ar biežiem paasinājumiem (2.sējums, lietas lapa 79).

Vadoties no loģikas likumiem un dzīvē gūtiem novērojumiem, tiesa tic, ka pie apstākļiem, kad katru lietus sezonu tiek appludināts dzīvoklis, kurā ir jāuzturas gan prasītājai, gan viņas mātei, kas dzimusi 1922.gadā, tiek pasliktināts dzīvoklī dzīvojošo personu veselības stāvoklis, minētais rada papildus negatīvas emocijas, diskomfortu un neērtības, par ko pienākas kompensācija.

Nosakot kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā Civillikuma 5.pantu, kur noteikts, ka gadījumos, kad lieta jāizšķir pēc tiesas ieskata vai atkarībā no svarīgiem iemesliem, tiesnesim jāspriež pēc taisnības apziņas un vispārīgiem tiesību principiem, kā arī to, ka kompensācijai jāpilda trīs galvenās funkcijas: taisnīguma funkciju, prevencijas funkciju – lai piespriestā summa atturētu atbildētāju un citas personas no līdzīga aizskāruma nodarīšanas nākotnē, un samierināšanas funkciju – cietušajam jādod tik liela atlīdzība, kas viņu apmierinātu, saprātīgi izvērtējot atbildētājas spēju dot šādu atlīdzību. Tiesa atzīst, lai panāktu vismaz daļēju pušu samierināšanu un dotu prasītājai mierinājumu, taisnīga un saprātīga būs kompensācija Ls 100 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Prasītāja ir veikusi valsts nodevas maksājumu Ls 225,85 apmērā. Prasītājas prasība tiek apmierināta daļā par pienākuma uzlikšanu atbildētājam. Valsts nodeva par šo prasījumu samaksāta Ls 50,00 apmērā. Prasība apmierināta daļā par morālā kaitējuma kompensācijas piedziņu un par prasījumu šādā apmērā būtu maksājama valsts nodeva Ls 50,00 apmērā. Bez tam prasītāja veikusi arī ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu Ls 3,30 apmērā. Tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājai piedzenamu tiesas izdevumi Ls 103,30 apmērā.

Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas ar lietas vešanu saistītos izdevumus – Ls 1576,12 apmērā, kas sastāv no sekojošām summām: Ls 170,00 – Patērētāju un īmnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācijas tehniskās apsekošanas atzinums (1.sējums, lietas lapa 27, 28, 2.sējums, lietas lapa 17); Ls 150,00 – „LBS Konsultants" dzīvokļa tehniskās apsekošanas atzinums (1.sējums, lietas lapa 24, 25, 92); Ls 220,00 Patērētāju un īmnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācijas tehniskās apsekošanas atzinums (1.sējums, lietas lapa 19, 20, 42); Ls 390,40 – RTU Būvtehniskās apsekošanas atzinums (1.sējums, lietas lapa 16, 17, 2.sējums, lietas lapa 3); Ls 17,29 – izdevumi par veselības inspekcijas atzinuma sastādīšanu (1.sējums, lietas lapa 21, 22, 2.sējums, lietas lapa 58); Ls 45,97 – izdevumi printera kartridžiem, fotoattēlu, pretenziju un vēstuļu drukāšanai (1.sējums, lietas lapa 30); Ls 32,57 – transporta izdevumi (1.sējums, lietas lapa 29, 3.sējums, lietas lapa 63, 64); Ls 3,49 – izdevumi rakstāmpapīra iegādei (1.sējums, lietas lapa 30); Ls 7,87 – izdevumi par kopiju izgatavošanu (1.sējums, lietas lapa 32, 3.sējums, lietas lapa 68); Ls 10,38 – izdevumi par fotoattēlu izgatavošanu (1.sējums, lietas lapa 30); Ls 460,00 – izdevumi par juridisko palīdzību lietas sagatavošanā un vešanā (3.sējums, lietas lapa 3, 4); Ls 68,55 – zvērināta tiesu izpildītāja fakta fiksēšana un foto izgatavošana (3.sējums, lietas lapa 62).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmo daļu, ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir atlīdzināmi šādos apmēros: izdevumi advokāta palīdzības samaksai – prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 6000 latu – to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas; - prasībās, kurām nav mantiska rakstura – to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2000 latu (. Tiesa konstatē, ka prasībai par pienākuma uzlikšanu atbildētājam nav mantiska rakstura, savukārt prasībai par zaudējumu piedziņu ir mantisks raksturs. Izvērtējot, kādā apmērā piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi par advokāta palīdzību, tiesa atzīst, ka tie atlīdzināmi to faktiskajā apmērā, t.i., Ls 460,00.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 3.punktu, izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu – atlīdzināmi izdevumu faktiskajā apmērā. Izvērtējot iesniegto rakstveida pierādījumu attiecināmību uz konkrēto prasību, tiesa konstatē, ka Patērētāju un īmnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācijas tehniskās apsekošanas atzinumi attiecas uz zaudējumu aprēķināšanu dzīvoklim radītajiem kaitējumiem. Savukārt prasība par zaudējumu piedziņu, kas radušies sakarā ar appludināto dzīvokli, nav celta. Tāpat arī „LBS Konsultants" būvekspertīze neattiecas uz atbildētāja vainas konstatēšanu saistībā ar ēkas jumta stāvokli. Būvekspertīzē konstatēts, ka ir jāveic kompleksa ēkas siltināšana un apkures sistēmas pārbūve. Attiecībā izdevumiem, kas saistīti ar papīra iegādi, fotogrāfiju izgatavošanu, kartridžu iegādi dokumentu printēšanai, fotoattēlu izgatavošanu, tiesa nekonstatē, ka šie izdevumi būtu attiecināmi uz konkrēto civillietu. Piemēram, rakstāmpapīrs iegādāts 500 lapas, bet nav zināms, vai tas viss ir izlietots civillietas vajadzībām, izgatavotas 55 fotogrāfijas, savukārt lietas materiāliem pievienotas tikai tādas fotogrāfijas, kas ir būvekspertīzu vai atzinumu sastāvdaļa, bez tam arī iegādāti divi fotoalbumi, kas vispār neattiecas uz civillietā nepieciešamajiem pierādījumiem.

Izvērtējot ar rakstveida pierādījumu iegūšanu esošo izdevumu apmēru, kas piedzenams no atbildētāja, tiesa atzīst, ka no atbildētāja piedzenami izdevumi, kas radušies sakarā ar RTU Būvtehniskās apsekošanas atzinuma sagatavošanu (1.sējums, lietas lapa 16, 17, 2.sējums, lietas lapa 3) Ls 390,40 apmērā; izdevumi, kas radušies sakarā ar veselības inspekcijas atzinuma sastādīšanu (1.sējums, lietas lapa 21, 22, 2.sējums, lietas lapa 58, 3.sējums, lietas lapa 65, 66) Ls 21,38 apmērā un izdevumi, kas radušies sakarā ar zvērināta tiesu izpildītāja sagatavoto aktu par fakta konstatēšanu (3.sējums, lietas lapa 40) Ls 68,55 apmērā, kopā Ls 480,33 apmērā.

Tādejādi kopējie tiesāšanās izdevumi, kas piedzenami no atbildētāja par labu prasītājai sastāda Ls 1 043,63.

[6] Apelācijas kārtībā spriedumu prasības apmierinātajā daļā pārsūdzējusi SIA „Rīgas namu pārvaldnieks".

[6.1] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa nav pienācīgi izvērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, pārkāpusi Civilprocesa likuma 97.panta trešo daļu. Tiesa nav vērtējusi, un, nepamatoti izslēgusi no pierādījumu loka ,,LBS Konsultants" būvekspertīzi, norādot, ka tā neattiecas uz atbildētājas vainas konstatēšanu saistībā ar ēkas jumta stāvokli.

2011.gada 11.janvārī prasītāja bija vērsusies pie Latvijas būvinženieru savienības SIA „LBS Konsultants" ar iesniegumu sastādīt aktu par dzīvokļa stāvokli, ņemot vērā, ka istabā tiek bojāti griesti.

Eksperta S.Meierovica atzinums sagatavots 2011.gada februārī, no kura izriet, ka galvenais cēlonis dzīvokļu appludināšanai ir mājas tehniskais stāvoklis, kurš ir neapmierinošā stāvoklī dēļ dzīvojamās mājas paneļiem, kuri nenodrošina nepieciešamo siltumpretestību. Prasītājas dzīvoklī ir nomainīti logi - iestrādāti plastmasas pakešu logi. Kā svarīgs faktors jānorāda, ka pakešu logi nenodrošina gaisa apmaiņu un līdz ar to rodas mitrums, pelējums, vēlāk sēnīte.

Eksperts E.Meierovics secinājis un rekomendējis, ka ,,lai nodrošinātu turpmāku ēkas ekspluatāciju un normālus sadzīves apstākļus, jāveic kompleksa ēkas siltināšana, apkures sistēmas pārbūve". Eksperts ir sniedzis konkrētu atbildi, kas ir bijis prasītāji piederošā dzīvokļa vairākkārtīgas nopludināšanas cēlonis. 2011.gada 28.oktobrī atbildētājas sastādītajā apsekošanas aktā izdarītie secinājumi sakrīt.

Neskatoties uz to, ka prasītāja bija vērsusies pie četriem dažādiem ekspertiem. Tiesa nepamatojot ir devusi priekšroku RTU Būvtehnikās apsekošanas atzinumam, kur prasītāja 2011.gada decembrī ir vērsusies ar lūgumu novērtēt piecstāvu daudzdzīvokļu dzīvojamās ēkas /adrese/ tehnisko stāvokli, un dzīvokļa Nr.19 sienu un griestu apsekošanu. Eksperta A.Korjakina atzinums sagatavots 2011.gada decembrī un secināts, ka „Pelējumu rašanās iemesls ir regulāra dzīvokļa applūde, mitruma iedarbība no pārseguma ar mitru siltumizolāciju un nepietiekoša dzīvokļa vēdināšana, juma segums no azbesta šīfera loksnēm vietām ir neapmierinošā stāvoklī un nepilda savas funkcijas. Tās nepieciešams kvalitatīvi izremontēt vai nomainīt". Tātad skaidri redzams, ka jumts nepilda noteiktās funkcijas, jo ir nepietiekoša siltumizolācija, kā arī rodoties mitrumam, regulāras nevēdināšanas gadījumā vēlāk rodas pelējums un sēnīte.

Izdarītie ekspertu secinājumi ir līdzīgi. Iepriekš jau tika minēts, ka tiesa vispār nav vērtējusi Latvijas Būvinženieru savienības ,,LBS Konsultants" eksperta S.Meierovica tehnisko atzinumu. Savukārt tiesas skatījums par eksperta A.Korjakina izdarītājiem secinājumiem ir skatīts šaurā nozīmē, tādejādi nepamatoti sašaurināts un acīmredzami tādejādi ir izdarīts nepareizs novērtējums. Norādot, ka nepieciešams veikt remontdarbus virs prasītājas dzīvokļa Nr.19, lai novērstu ūdens iekļūšanu dzīvoklī.

[6.2] Tiesa galvenokārt spriedumā ir aprakstījusi 2008.gada 03.janvāri noslēgtā Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma nosacījumus, un atsaukusies uz Civillikuma 1587.pantu, kas ir materiālo tiesību norma, līdz ar to bez ievērības atstājusi speciālajās tiesību normās, tostarp ,,Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likums" 6.pantā noteikto.

Uzskata, ka atbildētāja ir veikusi visas tās obligātās pārvaldīšanas darbības, kuras noteiktas 6.panta otrās daļas 1.punktā, t.i., mājas jumta regulāra tīrīšana no sniega, lai izslēgtu iespēju ūdenim, kurš rodas sniega kušanas rezultātā, iekļūšanu mājas bēniņos līdz ar to tālāk dzīvokļos. Turklāt tiesa spriedumā ir uzskaitījusi atbildētājas veiktos darbus laika periodā no 2011.gada janvāra līdz decembrim, kuri dokumentāli ir pierādīti, piemēram, 2011.gada 06.janvārī, 11.janvārī tika veikta sniega un ledus tīrīšana no jumta. Ir redzams, ka atbildētāja finansiālo iespēju robežās ziemas periodā ir veikusi dzīvojamās mājas /adrese/ jumta tīrīšanu.

Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.125 ,,Rīgas pilsētas teritorijas kopšanas un būvju uzturēšanas noteikumu 15.1.4.punktā noteikts, ka „ namīpašumu pārvaldnieku pienākums ir sniega un ledus notīrīšana no balkoniem, lodžijām, ēku jumtiem, lāsteku nolaušana, lai nepieļautu sniega un ledus krišanu no jumtiem, dzegām, ūdens notekcaurulēm un balkoniem, situācijās, kad tiek apdraudēta gājēju un transportlīdzekļu drošība." Atbildētāja minētos pienākumus ir pildījis 2010./2011.gadu ziemas periodā, jo sūdzības par noteikumu pārkāpumu no iedzīvotājiem nav saņemtas.

No prasības pieteikumā norādītā, tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem un spriedumā aprakstītā izriet, ka dzīvokļa bojājums radies ilgstošā laika periodā, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka appludināšana radusies atbildētājas nenovērstās avārijas situācijas dēļ, kas atbilstoši Ministru kabineta 2008.gada 09.decembra noteikumu Nr.1014 ,,Kārtība, kāda aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu" (turpmāk tekstā - Noteikumi) 21.punktā dotu tiesības pārvaldniekam izmantot ne tikai līdzekļus, kas iekasēti par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, bet arī citus pārvaldnieka rīcībā esošos finanšu līdzekļus.

Papildus norāda, ka 2009., 2010., un 2011.gadā dzīvojamā mājā /adrese/, veicamie remontdarbi tika plānoti atbilstoši Noteikumu 12.punkta nosacījumiem, t.i., ka 30 darba dienu laikā, pēc paziņojuma saņemšanas par dzīvojamai mājai nākamajam gadam aprēķināto pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksu un remontdarbu plānu, dzīvokļu īpašnieku kopsapulce pieņem lēmumu par dzīvojamai mājai aprēķinātās pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksas apstiprināšanu, kā arī par dzīvojamai mājai nepieciešamo remontdarbu plāna apstiprināšanu nākamajiem periodiem. Noteikumu 14.punkts nosaka, ja 30 darba dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas dzīvokļa īpašnieki kopsapulci nav sasaukuši, dzīvojamai mājai aprēķinātā pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksa nākamajam kalendārajam gadam stājas spēkā ar 01.janvāri. Minētajā maksā iekļauti finanšu līdzekļi plānotajiem remontdarbiem.

No minētā izriet, ka dzīvojamās mājas īpašnieki, tai skaitā prasītāja, nav pienācīgi pildījuši Dzīvokļa īpašuma likumu, Dzīvojamo māju apsaimniekošanas likumu, Ministru kabineta 2008.gada 09.decembra noteikumus Nr.1014 ,,Kārtība kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu" paredzēto pienākumu piedalīties dzīvojamās mājas apsaimniekošanā, pieņemt nepieciešamos lēmumus, lai nodrošinātu dzīvojamās mājas apsaimniekošanas darbus, kā arī tiem nepieciešamo finansējumu. Arī pats sniega krišanas fakts, kas Latvijā ziemas periodā ir normāla dabas parādība, nevarēja izraisīt prasītājai piederošā dzīvokļa appludināšanu, jo tā pamatā ir mājas tehniskais stāvoklis, kas nenodrošina pietiekamu siltumizolāciju mājās bēniņos. Par mājas tehnisko stāvokli un nepieciešamajiem remontdarbiem ir atbildīgi dzīvokļu īpašnieki, kā tas paredzēts speciālajās likuma normās.

Saskaņā ar Civillikuma 1071.pantu un kopēju lietu gulošas nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi viņu daļām. No minētā secināms, ka dzīvojamās mājas īpašnieka (dzīvokļa īpašnieka) pienākums ir nodrošināt pārvaldīšanas pienākumu izpildei nepieciešamo finansējumu. Pie neesoša finansējuma nav pamata atzīt apsaimniekotāja vainojamu rīcību. Līdz ar to nav tiesiska pamata uzlikt Atbildētājam par pienākumu veikt ēkas /adrese/ jumta, bēniņu un ārsienu paneļu savienojumu remontu, lai novērstu ūdens nokļūšanu dzīvoklī Nr.19.

Ja dzīvokļu īpašniekiem būtu atbilstoši līdzekļi (uzkrājumi) un atbildētāja no savas puses neveiktu nekādas darbības, tikai tad varētu lūgt uzlikt par pienākumu veikt dzīvojamās mājas /adrese/ jumta, bēniņu un ārsienas paneļu savienojumu remontu.

[6.3] Pēc Latvijas Republikas veselības inspekcijas 2011.gada 30.septembra objekta higiēniskā novērtējuma redzams, ka vecāka higiēniste O.Čarnaja 2011.gada 30.septembri veica dzīvokļa Nr.19 higiēnisko novērtēšanu un pievienojās konstatētajam Latvijas būvinženieru savienības SIA „LBS Konsultants" 2011.gada 26.janvāra atzinumā konstatētajam, proti, ka „dzīvojamās ēkas un dzīvokļa tehnisko un ekspluatācijas rādītāju pasliktināšanos izsauc tehniskie faktori - nepietiekams sienas paneļu siltumpretestības, nepietiekama ventilācija un gaisa apmaiņa tehniskajā stāvā un dzīvokļa telpās, kā rezultātā - pasliktinās mikroklimats ēkās iekšpusē, dzīvokļu telpās, kā arī dzīvokļa Nr. 19 telpās veidojas mitums un pelējuma traipi."

2012.gada 30.maijā atbildētāja no dzīvojamās mājas īpašniekiem ir saņēmusi iesniegumus par dzīvojamās mājas jumta seguma nomaiņas un bēniņu siltināšanas remontdarbu tāmju projektu piedāvājuma izstrādāšanu un darbu finansēšanu. Atbildētāja ir izstrādājusi un apstiprinājusi iekšējo normatīvo aktu ,,Dzīvojamo māju remonta darbu finansēšanas kārtība nepietiekamu uzkrājumu gadījumā". Atbildētāja ir piedāvājusi piešķirt dzīvojamās mājas jumta seguma nomaiņai un bēniņu siltumizolācijas darbu finansēšanai nepietiekamos līdzekļus.

No minētā izriet, ka Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likuma 10.pants uzdodot pārvaldniekam pārvaldīšanas uzdevumu, savukārt dzīvojamās mājas īpašniekiem ir jānodrošina šā uzdevuma izpildei nepieciešamie finanšu līdzekļi.

Pēc Veselības inspekcijas novērtējuma secināms, ka pelējuma sēnīte nerodas īslaicīgā periodā. Jāņem vērā, ka lielākā daļā dzīvokļu ir nomainīti logi. Ja telpā nav nepārtraukta iespēja svaigā gaisa pieplūdei, tā dabīgās sistēmas ventilācija (bez elektriskiem ventilatoriem) pārstāj funkcionēt. Tas ir, ne vien gaiss neieplūst dzīvoklī, bet arī no tā netiek izvadīts. Tad rodas problēma, kas ir vērojama dzīvojamā mājā /adrese/, ka uz ārsienām ir zonas ar zemākām temperatūrām, piemērām, zem logiem, uz sienu atsevišķām daļām, uz kurām var par parādīties kondensāts, ja dzīvoklī ir liels mitrums. Līdz ar to par pamatotu ir uzskatāmi minēto ekspertu secinājumi, ka sienu paneļi nenodrošina nepieciešamo siltumpretestību, un ir nepietiekama dzīvokļa vēdināšana. Tas liecina par to, ka prasītāja nevedināja telpas, kā rezultātā telpā saglabājās mitrums un radās sēnīte, lai no tās izvairītos, pakešu logiem ir jābūt nepārtrauktā vēdināšanas režīmā. Prasītāja no savas puses varēja veikt dzīvokļa vēdināšanu, kam nav nepieciešami finanšu līdzekļi. Ja dzīvoklis tiktu regulāri vēdināts, nebūtu radusies dzīvoklī sēnīte, kā arī veselības traucējumi.

Tiesai lemjot par morālā kaitējuma atlīdzināšanu, bija jākonstatē tiešā cēloņsakarība starp atbildētājas prettiesisko rīcību un nodarīto kaitējumu. Jākonstatē, ka minētā rīcība rada un nosaka visu šo seku iestāšanos reālu iespēju. Savukārt morālā kaitējuma atlīdzināšanas gadījumā, tas bija jānosaka atbilstoši aizskarto tiesību un ar likumu aizsargāto interešu nozīmīgumam.

[7] Pretapelācijas sūdzību iesniegusi prasītāja. Pārsūdz spriedumu prasības noraidītajā daļā.

[7.1.] Pretapelācijas sūdzībā norādīts, ka /pers. A/ pilnībā pievienojas tiesas spriedumā izdarītajiem secinājumiem, ka ar atbildētājas rīcību viņai nodarīts morāls kaitējums, jo pie apstākļiem, ka katru lietus sezonu tiek appludināts dzīvoklis, kurā jāuzturas gan prasītājai, gan viņas vecaimātei, dzimušai 1922.gadā (spriedumā kļūdaini norādīts- mātei), tiek pasliktināts dzīvoklī dzīvojošo personu veselības stāvoklis. Tiesa, vadoties no loģikas likumiem un dzīvē gūtiem novērojumiem, secinājusi, ka minētais rada negatīvas emocijas, diskomfortu un neērtības, par ko pienākas kompensācija.

Tomēr, secinot, ka prasītājai pienākas kompensācija par atbildētājas nodarīto morālo kaitējumu, tiesa morālā kaitējuma apmēru noteikusi nepamatoti zemu - tikai Ls 100 apmērā.

Pati tiesa, nosakot kompensācijas apmēru, norādījusi, ka tiesnesim jāspriež pēc taisnības apziņas un vispārīgiem tiesību principiem, kā arī, ka kompensācijai jāpilda trīs galvenās funkcijas - taisnīguma funkciju, prevencijas funkciju - lai piespriestā summa atturētu atbildētāju un citas personas no līdzīga aizskāruma nodarīšanas nākotnē, un samierināšanas funkciju -cietušajam jādod tik liela atlīdzība, kas viņu apmierinātu, saprātīgi izvērtējot atbildētājas spēju dot šādu atlīdzību.

Uzskata, ka tiesas piespriestā atlīdzības summa Ls 100 neatbilst šiem tiesas deklarētajiem kritērijiem, jo nekādā ziņām nepilda ne taisnīguma, ne prevencijas, ne samierināšanās funkciju.

Gan prasības pieteikumā, gan tiesas sēdē prasītāja norādījusi, ka vēlas saņemt kompensāciju par morālo kaitējumu Ls 2 000 apmērā, kurus vēlas izlietot savas un vecāsmātes veselības uzlabošanai un rehabilitācijai.

Saskaņā ar vispārpieejamo informāciju LR Centrālās Statistikas pārvaldes mājas lapā www.csb.gov.lv, iztikas minimuma patēriņa grozs vienam iedzīvotājam mēnesī par 2013.gada februāri noteikts Ls 174,14. Uzskata, ka šādā situācijā kompensācijas apmērs Ls 100 apmērā nekādā ziņā nav uzskatāms par adekvātu, lai pildītu samierināšanās funkciju starp atbildētāju un prasītājas ģimeni divu cilvēku sastāvā.

Vērš tiesas uzmanību uz apstākli, ka atbildētājs ir Rīgas pašvaldības uzņēmums, kura pamatkapitāls saskaņā ar publiski pieejamo informāciju ir Ls 804 037, tādējādi, pieprasītais kompensācijas apmērs ir visnotaļ pieticīgs attiecībā pret atbildētāja mantisko stāvokli un nekādā ziņā nevarētu pildīt prevencijas funkciju, lai nākotnē piespiestu atbildētāju apzinīgāk izturēties pret saviem pienākumiem.

Līdz ar to uzskata, ka pirmās instances tiesa noteikusi nepamatoti zemu kompensācijas apmēru par atbildētāja nodarīto morālo kaitējumu.

[7.2.] Tiesa nepamatoti secinājusi, ka izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu- Patērētāju un īrnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācijas (turpmāk tekstā- PĪTANEA) tehnisko atzinumu sagatavošanu un ,,LBS Konsultants" būvekspertīzes atzinuma sagatavošanu - neattiecas uz prasības pierādīšanu. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu, tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā. Uzskata, ka iesniegtie rakstveida pierādījumi - augstākminētie atzinumi - pierāda prasības pamatotību, tai skaitā prasītājas piederošā dzīvokļa tehnisko stāvokli, kas ir tiešā cēloniskā sakarā ar viņai nodarīto morālo kaitējumu. Turklāt minētie atzinumi satur secinājumus, kas uzskatāmi par pierādījumiem

prasības pamatotībai:

- ,,LBS Konsultants" atzinums satur secinājumus, ka dzīvojamās ēkas renes nav savlaicīgi iztīrītas no sniega, veidojas ledus un tam kūstot rodas ledus, kas caur šuvēm izplūst uz ēku ārsienām; bēniņu telpa netiek ventilēta, temperatūra bēniņu telpā ir ievērojami augstāka nekā ārējā gaisa temperatūra, minētā iemesla dēļ izkūst sniegs un ledus, appludinot dzīvokļus;

- PĪTANEA 29.04.2011. atzinums satur secinājumus, ka namu pārvaldnieks SIA ,,Juglas nami" nav veicis savlaicīgu lietus ūdens novadīšanas sistēmas attīrīšanu no ledus sastrēgumiem;

- PĪTANEA 23.12.2011. atzinums satur analoģisku secinājumu, norādot, ka neveicot savlaicīgu jumta apsekošanu, reņu un lietus notekcauruļu tīrīšanu, netika ievērotas normatīvo aktu prasības: Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punktu, 28.09.2010.MK noteikumi Nr.907 ,,Dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanas, tehniskās apkopes un kārtējā remonta noteikumi".

Līdz ar to nav pamata izdevumus par šo atzinumu sagatavošanu Ls 540 kopsummā uzskatīt par izdevumiem, kas nav saistīti ar pierādījumu iegūšanu izskatāmajā lietā.

Lūdz šajā daļā prasību apmierināt, papildus jau piedzītajiem tiesas izdevumiem piedzenot arī izdevumus par minēto atzinumu sagatavošanu Ls 540 apmērā.

Tiesas spriedumu daļā, ar kuru noraidīta prasība par zaudējumu piedziņu, nepārsūdz.

[7.3.] Vienlaikus vēlas sniegt paskaidrojumus par atbildētāja apelācijas sūdzību.

Uzskata, ka atbildētāja apelācijas sūdzība ir nepamatota un pilnībā noraidāma. Savukārt, tiesas spriedums daļā, ar kuru atbildētājam uzlikts par pienākumu 1 (viena) mēneša laikā pēc tiesas sprieduma stāšanās likumīgā spēkā veikt ēkas Silciema ielā 13 jumta, bēniņu un ārsienu paneļu un to savienojumu remontu, lai novērstu ūdens iekļūšanu prasītājai piederošajā dzīvoklī, atzīts prasītājai nodarītais morālais kaitējums, un piedzīti tiesāšanās izdevumi, ir likumīgs un pamatots.

Atbildētājs apelācijas sūdzībā norādījis, ka dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku pienākums ir nodrošināt pārvaldīšanas pienākumu izpildei nepieciešamo finansējumu. Atbildētājs, noveļot atbildību dzīvokļu īpašniekiem, vēlas novērst tiesas uzmanību no apstākļa, ka konkrētajā gadījumā atbildētājs kā pārvaldnieks nav godprātīgi pildījis ar Apsaimniekošanas līgumu un 28.09.2010. Ministru kabineta noteikumiem Nr.907 „Dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanas, tehniskās apkopes un kārtējā remonta noteikumi", uzliktos pienākumus, kuru 6.punkts paredz, ka dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju tehnisko apkopi, vizuālo pārbaudi, tehnisko apsekošanu un bojājumu novēršanu nodrošina dzīvojamās mājas pārvaldītājs.

Tiesa pamatoti secinājusi, ka konkrētajā gadījumā konstatēta nepieciešamība veikt nevis kārtējo remontu, kurš, protams, jāapmaksā dzīvokļu īrniekiem, bet ārpuskārtas remontu atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr.907 „Dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanas, tehniskās apkopes un kārtējā remonta noteikumi" 17.punktam, kas pārvaldniekam pēc savas iniciatīvas jāveic jumta seguma caurteces gadījumā.

Lietā iesniegtajos rakstveida pierādījumos - speciālistu atzinumos, kuri analizēti iepriekš, viennozīmīgi konstatēts, ka atbildētājs nav savlaicīgi un pienācīgi veicis savus pienākumus, kā rezultātā konstatēta jumta caurtece un prasītājas dzīvokļa applūšana.

Konkrētajā gadījumā, ja konstatēta jumta seguma caurtece, kuras rezultātā appludināts prasītājai piederošais dzīvoklis, nav pamata atsaukties uz dzīvokļu īpašnieku pienākumu savākt remontam nepieciešamos līdzekļus, bet bojājumi jānovērš no apsaimniekošanas maksas.

[8] Tiesas sēdē prasītājas pārstāve prasību un pretapelācijas sūdzību uzturēja, apelācijas sūdzību neatzina.

Atbildētājas pārstāve prasību neatzina, uzturēja apelācijas sūdzību.

Motīvu daļa

[9] Noklausoties pušu pārstāvju paskaidrojumus, pārbaudot un izvērtējot lietas materiālus, tiesu kolēģija uzskata, ka prasība ir apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas un pret apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Spriedums daļā par /pers. A/ prasības par zaudējumu Ls 33,85 noraidīšanu netika pārsūdzēts.

Civillietu tiesu kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to pievienojas sprieduma motivācijai. Papildus tiesu kolēģija norāda sekojošo.

2008.gada 03.janvārī noslēgts apsaimniekošanas līgums, ar kuru SIA „Juglas nami", kuras tiesību un saistību pārņēmēja ir atbildētāja, apņēmusies veikt prasītājai piederošā dzīvokļa īpašuma /adrese/ apsaimniekošanu.

Līgums satur konkrētus pienākumus, ko uzņēmies veikt apsaimniekotājs, un konkrēti:

1.punkts nosaka, ka apsaimniekotājs apņemas uzturēt un apsaimniekot dzīvojamo māju, kā arī ar dzīvojamo māju funkcionāli saistītās ēkas un būves un mājai piesaistīto zemes gabalu, savukārt dzīvokļa īpašnieks apņemas apmaksāt apsaimniekotājam visus izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, kā arī funkcionāli ar māju saistīto ēku un būvju un piesaistītā zemes gabala uzturēšanu un apsaimniekošanu, proporcionāli viņa īpašumā esošā dzīvokļa kopējai platībai, kā arī maksu par pakalpojumiem, ko dzīvokļa īpašnieks saņem, pamatojoties uz līgumiem, kas noslēgti starp apsaimniekotāju un pakalpojuma piegādātāju;

5.1. punkts nosaka apsaimniekotāja pienākumus, tai skaitā: 5.1.2. punkts - veikt dzīvojamās mājas būvelementu apsekošanu un iekārtu profilaktisko apkopi, kā arī kārtējos un ārkārtas remontdarbus.

Tiesu kolēģija par pareizu atzīst apelatora norādi, ka Civillikuma 1587.pants ir vispārēja tiesību norma.

Konkrētā gadījumā vispārējā tiesību norma nav pretrunā ar speciālā tiesību normā sniegto regulējumu. 01.01.2010. stājies spēkā Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likums, kurā konkrēti atrunāti apsaimniekotāja pienākumi- likuma 4.p.nosaka, ka, dzīvojamās mājas pārvaldīšanas principi ir šādi:

1) pārvaldīšanas procesa nepārtrauktība nodrošina dzīvojamās mājas lietošanas īpašību (kvalitātes) saglabāšanu visā tās ekspluatācijas laikā;

2) pēc iespējas optimālu pārvaldīšanas darba metožu izvelē, tajā skaitā optimālu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumu veidošana, samērojot tos ar

dzīvojamās mājas īpašnieka maksātspēju;

3) sniegto pakalpojumu saturs un kvalitāte nodrošina pārvaldāmās dzīvojamās mājas lietošanas īpašību (kvalitātes) saglabāšanu visā tās ekspluatācijas laikā.

Tiesu kolēģija pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā izdarītajiem secinājumiem par to, ka atbildētājai uzliekams par pienākumu veikt jumta remontu virs prasītājas dzīvokļa, lai novērstu ūdens iekļūšanu prasītājas dzīvoklī, turklāt minētais pienākums nav sasaistāms ar nepieciešamību saņemt dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu.

Pirmās instances tiesa, pamatojoties uz 28.09.2010. Ministru kabineta noteikumu Nr.907 „Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajam prasībām" 6. punktu (dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju tehnisko apkopi, vizuālo pārbaudi, tehnisko apsekošanu un bojājumu novēršanu nodrošina dzīvojamās mājas pārvaldītājs) un 17. punktu (Ārpuskārtas remontu veic, ja ir konstatēti šādi dzīvojamās mājas un tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju bojājumi: 17.1. jumta seguma caurtece; 17,14. pelējuma sēne un pelējumu veicinoši apstākļi), pamatoti nonākusi pie secinājuma, ka prasībā lūgtie remontdarbi ir neatliekami remontdarbi, kuru veikšanai nav nepieciešams dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmums.

Lai pierādītu, ka arī pēc pirmās instances tiesas sprieduma stāvoklis nav mainījies, prasītāja iesniegusi sekojošus rakstveida pierādījumus:

1) 2013.gada 27.jūlijā sastādīts Tehniskās apsekošanas atzinums Nr.2-02-01, no kura redzams, ka 2013.gada 18.jūlijā speciālisti, apsekojot dzīvokli, konstatējuši tā stāvokli:

virtuvē, (telpa Nr.3), istabā (telpa Nr.2), istabā (telpa Nr.1) un gaitenī (telpa Nr.5) bojāta griestu apdare- appludināšanas raksturīgās pēdas uz griestiem;

virtuvē, (telpa Nr.3), istabā (telpa Nr.2), istabā (telpa Nr.1) un gaitenī (telpa Nr.5) bojāta sienu apdare (tapešu bojājumi);

virtuvē (telpa Nr.3) bojāts grīdas segums - ūdens ietekmē deformējies;

dzīvoklī gaisā diennakts laikā konstatēts relatīvais gaisa mitrums 94%;

2) zvērinātas tiesu izpildītājas L.Pētersones 2013.gada 25.jūlija akts Nr.204, kurā izdarīti sekojoši secinājumi:

- virtuves griestos pie loga, griestu stūros un virtuves aukstuma skapja griestu stūros redzami tumši pelējuma plankumi (fotoattēli Nr.1,2,3);

- dzīvokļa koridorā redzams nolobījies griestu apmetums (fotoattēli Nr.4,5,6,7,8,9);

- istabā, kurā redzams, ka veikts remonts, istabas vienā stūrī virs sekcijas blakus logam redzams tumšs plankums (fotoattēli Nr.14,15,16);

- istabā ar izeju uz balkona griestos un uz istabas sienām, sienu stūros redzamas ūdens noplūdes pēdas, pelējums (fotoattēli Nr. 17-27).

Tiesu kolēģija apelatora SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" argumentus par finansiālu līdzekļu nepietiekamību jumta daļas remonta veikšanai atzīst par pretrunīgiem, jo no lietas materiāliem pievienotajiem pierādījumiem izriet, ka jumta remonta darbi ir bijuši veikti arī iepriekš, tomēr tie nav sasniegusi nepieciešamo mērķi.

Apelācijas sūdzībā ietvertās norādes, ka pēc Veselības inspekcijas novērtējuma par pamatotu ir uzskatāmi ekspertu secinājumi, ka sienu paneļi nenodrošina nepieciešamo siltumpretestību, un ir nepietiekama dzīvokļa vēdināšana, kas liecina par to, ka prasītāja nevedināja telpas, kā rezultātā telpā saglabājās mitrums un radās sēnīte, lai no tās izvairītos, pakešu logiem ir jābūt nepārtrauktā vēdināšanas režīmā, ka arī, ka prasītāja no savas puses varēja veikt dzīvokļa vēdināšanu, kam nav nepieciešami finanšu līdzekļi, ja dzīvoklis tiktu regulāri vēdināts, nebūtu radusies dzīvoklī sēnīte, kā arī veselības traucējumi, tiesu kolēģija atzīst par nepamatotām.

Vairumam dzīvojamo māju dzīvokļiem ir ielikti PVC logi, tomēr vadoties no loģikas likumiem un dzīvē gūtiem novērojumiem, atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta pirmajai daļai, nevar viennozīmīgi apgalvot, ka tieši šis apstāklis ir paaugstināta mitruma vai pelējuma sēnītes rašanās cēlonis kādā no dzīvokļiem.

Konkrētajā gadījumā prasītāja nav lūgusi veikt sava dzīvokļa remontu, bet gan ēkas jumta daļas, kura bojājumi ir izraisījuši dzīvokļa appludināšanu, remontu, līdz ar to PVC logu esamībai prasītājas dzīvokli, kā arī apelācijas sūdzībā ietvertajām norādēm par telpas nepienācīgu vēdināšanu, nevar būt cēlonisks sakars ar dzīvoklim nodarītajiem bojājumiem.

Tāpat prasītāja nepiekrīt pirmās instances tiesas secinātajam, ka izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu - Patērētāju un īrnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācijas tehnisko atzinumu sagatavošanu un ,,LBS Konsultants" būvekspertīzes atzinuma sagatavošanu - neattiecas uz prasības pierādīšanu.

No Patērētāju un īrnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācijas tehniskās apsekošanas atzinuma tiesu kolēģija secina, ka tas attiecināms uz zaudējumu aprēķināšanu dzīvoklim radītajiem kaitējumiem. Tomēr prasība par zaudējumu piedziņu, kas radušies sakarā ar appludināto dzīvokli, netika celta.

Savukārt no „LBS Konsultants" būvekspertīzē atzinuma izriet, ka ir jāveic kompleksa ēkas siltināšana un apkures sistēmas pārbūve.

Līdz ar to tiesu kolēģija atzīst par pamatotu pirmās instances tiesas secinājumu, ka izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu - Patērētāju un īrnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācijas tehnisko atzinumu un ,,LBS Konsultants" būvekspertīzes atzinuma sagatavošanu - neattiecas uz konkrētas prasības pierādīšanu.

Attiecībā par prasītājas norādīto, ka kompensācija Ls 100 nekādā gadījumā nesniedz gandarījumu prasītājai, jo, kā norādīts lietas materiālos, viņai un viņas 92 gadus vecajai vecaimātei /pers. C/, dzīvojot dzīvoklī, par kuru LR Veselības inspekcija sniegusi slēdzienu, ka dzīvokļa sanitāri higiēniskais stāvoklis ir neapmierinošs un rada risku dzīvokļa iedzīvotāju veselībai, radušās nopietnas veselības problēmas.

Senāts spriedumā lietā Nr. SKC-40/2011, kurā arī celta prasība par morālā kaitējuma atlīdzību sakarā ar dzīvokļa saliešanu, norādījis, ka, morālā kaitējuma atlīdzinājuma noteikšanā nozīme ir arī atlīdzinājuma funkcijai. Proti, atlīdzinājumam ne tikai jāsniedz gandarījums personai, kuras tiesības tikušas aizskartas, bet arī jāattur vainojamā persona no līdzīgu aizskārumu izdarīšanas nākotnē.

Atlīdzība par morālo kaitējumu ir personisks prasījums, līdz ar to pretapelācijas sūdzības iesniedzējas argumenti attiecībā par viņas vecomāti ir atstājami bez ievērības.

[10] Civilprocesa likuma 195.pants paredz, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot to apmēru.

Ņemot vēra iepriekš minēto, prasītājai nosakāmas tiesības, skaitot no sprieduma spēkā stāšanās brīža līdz sprieduma izpildes dienai (izsoles dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos 6% gadā no parāda pamatsummas.

[11] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Prasītāja pie prasības iesniegšanas samaksājusi valsts nodevu Ls 225,85 apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,30 apmērā. Prasītājas prasība tiek apmierināta daļā par pienākuma uzlikšanu atbildētājam, valsts nodeva par šo prasījumu samaksāta Ls 50,00 apmērā. Prasība apmierināta daļā par morālā kaitējuma kompensācijas piedziņu un par prasījumu šādā apmērā būtu maksājama valsts nodeva Ls 50,00 apmērā. Līdz ar to no atbildētāja par labu prasītājai piedzenamu tiesas izdevumi Ls 103,30 apmērā.

Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas ar lietas vešanu saistītos izdevumus, kas sastāv no sekojošām summām: Ls 170,00 – Patērētāju un īmnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācijas tehniskās apsekošanas atzinums (1.sējums, lietas lapa 27, 28, 2.sējums, lietas lapa 17); Ls 150,00 – „LBS Konsultants" dzīvokļa tehniskās apsekošanas atzinums (1.sējums, lietas lapa 24, 25, 92); Ls 220,00 Patērētāju un īmnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācijas tehniskās apsekošanas atzinums (1.sējums, lietas lapa 19, 20, 42); Ls 390,40 – RTU Būvtehniskās apsekošanas atzinums (1.sējums, lietas lapa 16, 17, 2.sējums, lietas lapa 3); Ls 17,29 – izdevumi par veselības inspekcijas atzinuma sastādīšanu (1.sējums, lietas lapa 21, 22, 2.sējums, lietas lapa 58); Ls 45,97 – izdevumi printera kartridžiem, fotoattēlu, pretenziju un vēstuļu drukāšanai (1.sējums, lietas lapa 30); Ls 32,57 – transporta izdevumi (1.sējums, lietas lapa 29, 3.sējums, lietas lapa 63, 64); Ls 3,49 – izdevumi rakstāmpapīra iegādei (1.sējums, lietas lapa 30); Ls 7,87 – izdevumi par kopiju izgatavošanu (1.sējums, lietas lapa 32, 3.sējums, lietas lapa 68); Ls 10,38 – izdevumi par fotoattēlu izgatavošanu (1.sējums, lietas lapa 30); Ls 1 210 – izdevumi par juridisko palīdzību lietas sagatavošanā un vešanā (3.sējums, lietas lapa 3, 4, 4 sējums lielas lapa 23, 24); Ls 68,55 – zvērināta tiesu izpildītāja fakta fiksēšana un foto izgatavošana (3.sējums, lietas lapa 62).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmo daļu, ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir atlīdzināmi šādos apmēros: izdevumi advokāta palīdzības samaksai – prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 6000 latu – to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas; - prasībās, kurām nav mantiska rakstura – to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2000 latu. Tā kā prasībai par pienākuma uzlikšanu atbildētājam nav mantiska rakstura, savukārt prasībai par zaudējumu piedziņu ir mantisks raksturs. Ar lietas vešanu saistītie izdevumi par advokāta palīdzību, ir atlīdzināmi Ls 460 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 3.punktu, izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu – atlīdzināmi izdevumu faktiskajā apmērā. Izvērtējot iesniegto rakstveida pierādījumu attiecināmību uz konkrēto prasību, tiesa konstatē, ka Patērētāju un īmnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācijas tehniskās apsekošanas atzinumi attiecas uz zaudējumu aprēķināšanu dzīvoklim radītajiem kaitējumiem. Savukārt prasība par zaudējumu piedziņu, kas radušies sakarā ar appludināto dzīvokli, nav celta. Tāpat arī „LBS Konsultants" būvekspertīze neattiecas uz atbildētāja vainas konstatēšanu saistībā ar ēkas jumta stāvokli. Būvekspertīzē konstatēts, ka ir jāveic kompleksa ēkas siltināšana un apkures sistēmas pārbūve. Attiecībā izdevumiem, kas saistīti ar papīra iegādi, fotogrāfiju izgatavošanu, kartridžu iegādi dokumentu printēšanai, fotoattēlu izgatavošanu, tiesu kolēģija atzīst, ka šie izdevumi nav attiecināmi uz konkrēto civillietu. Tā iegādāta papīra paka 500 lapas, bet nav pierādīts, vai tas pilnībā ir izlietots civillietas vajadzībām, izgatavotas 55 fotogrāfijas, savukārt lietas materiāliem pievienotas tikai fotogrāfijas, kas ir būvekspertīzu vai atzinumu sastāvdaļa, bez tam iegādāti divi fotoalbumi, kuri neattiecas uz civillietā nepieciešamajiem pierādījumiem.

Izvērtējot ar rakstveida pierādījumu iegūšanu esošo izdevumu apmēru, kas piedzenams no atbildētāja, tiesu kolēģija atzīst, ka no atbildētāja piedzenami izdevumi sakarā ar RTU Būvtehniskās apsekošanas atzinuma sagatavošanu (1.sējums, lietas lapa 16, 17, 2.sējums, lietas lapa 3) Ls 390,40 apmērā; izdevumi, sakarā ar veselības inspekcijas atzinuma sastādīšanu (1.sējums, lietas lapa 21, 22, 2.sējums, lietas lapa 58, 3.sējums, lietas lapa 65, 66) Ls 21,38 apmērā un izdevumi, sakarā ar zvērināta tiesu izpildītāja sagatavoto aktu par fakta konstatēšanu (3.sējums, lietas lapa 40) Ls 68,55 apmērā, kopā Ls 480,33 apmērā.

Tādejādi kopējie tiesāšanās izdevumi, kas piedzenami no atbildētāja par labu prasītājai sastāda Ls 1 043,63.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam un valsts akciju sabiedrības „Latvijas Pasts" tarifiem ar tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi apelācijas instancē šajā lietā ir bijuši Ls 2,18, kas ir piedzenami no atbildētājas valsts ienākumos.

[12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nosakāms 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti analizējusi lietā esošos pierādījumus un pievienojas pirmās instances tiesas secinājumiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430.panta, 432.panta un 434.pantu, Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda:

/pers. A/ prasību apmierināt daļēji.

Uzlikt atbildētājam – sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Rīgas namu pārvaldnieks", vienotais reģistrācijas numurs/numurs/ – par pienākumu viena mēneša laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā veikt dzīvojamās mājas /adrese/ jumta, bēniņu un ārsienas paneļu savienojumu remontu, lai novērstu ūdens iekļūšanu dzīvoklī Nr.19.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Rīgas namu pārvaldnieks", vienotais reģistrācijas numurs/numurs/, par labu /pers. A/, /personas kods/, atlīdzību par morālo kaitējumu Ls 100,00 (viens simts lati, 00 santīmi) un tiesāšanās izdevumus Ls 1 043,63 (viens tūkstotis četrdesmit trīs lati, 63 santīmi), kopā Ls 1 143,63 (viens tūkstotis viens simts četrdesmit trīs lati, 63 santīmi).

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Rīgas namu pārvaldnieks", vienotais reģistrācijas numurs/numurs/, valsts labā 2,18 (divi lati un 18 santīmi).

Noteikt sprieduma daļā par piedziņu labprātīgai izpildei 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentam, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2013.gada 09.decembra.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja (paraksts) L.Grauda

Tiesneši (paraksts) S.Vamža

(paraksts) L.Pliča